

64 - TÌM HIỂU ISAIA DƯỚI THỜI KHÍTIGIA Isaia 15-39

Vương triều của vua Khítkia là một trong những thời kỳ quan trọng nhất trong lịch sử của Israen. Khítkia là một thiên tử (godly king). Quân đội Átsua, giống một đám mây bão đen kịt, đe dọa biên cương phía bắc. Trước khi Khítkia hoàn tất sáu năm trị vì, Samaria bị sụp đổ dưới gót giày của quân xâm lược. Sự thành công này làm tăng thêm sự thèm muốn chinh phục của họ nhiều hơn. Tám năm sau đền lượ Giuđa bị lấn chiếm. Đợt đầu bởi vua Sácgon và đợt hai bởi con ông là vua Xankhêríp. Lịch sử của Átxua nói về những chuyện này. Năm quan trọng của triều đại Khítkia là năm thứ mười bốn (Isaia 36:1). Lúc ấy quân Átsua tấn công, vua bị bệnh hiểm nghèo và được lành bệnh, và cuộc rút lui cuối cùng của người Átsua khỏi đất nước. (khoảng 4 năm).

Những chiến binh Átsua với trái tim sắt đá này đến tấn công hết năm này qua năm khác, chổi rọc với lưỡi thép và cờ quạt. Những người canh giữ tường thành Giêrusalem có thể thấy họ từ xa bởi những cuộn khói của các làng mạc và thành phố bị đốt cháy.

Vua Khítkia lột hết những đồ quý giá của Đền thờ và bóc hết vàng của các cánh cửa và các trụ cột của nó để có đủ chín ngàn ký bạc và chín trăm ký vàng nộp cho vua Átsua. (2Vua 18:13-16). Trong cơn tuyệt vọng, họ đã cầu cứu Aicập. Nhưng chẳng có kết quả gì khi đối diện với sự cuồng nộ của những người Átsua này.

Cuối cùng người Átsua dựng trại chung quanh thành Giêrusalem và đòi buộc Giuđa phải đầu hàng. Đọc cuộc thương lượng giữa những tướng lãnh Átsua và các đầu mục của Giêrusalem (36:1-22).

Xem ghi chép về tai họa kinh khủng và cấp kỳ rơi xuống quân lính Átsua khi họ bị giết bởi một sự thăm viếng kỳ bí trong doanh trại của họ. (Isaia 37:36-38).

Isaia chống lại sự cầu viện Aicập “*Khốn thay những kẻ xuống Aicập cầu viện, những kẻ cậy dựa vào chiến mã, tin tưởng vì có lắm chiến xa, vì kỵ binh hùng mạnh mà không chịu ngược nhìn Đức Thánh của Israen*”. (31:1)

Lời trên cũng áp dụng cho chúng ta ngày nay. Các nước đổ tiền vào sản xuất hay mua sắm xe tăng, chiến đấu cơ, hàng không mẫu hạm, tàu ngầm nguyên tử, hỏa tiễn tầm xa mang đầu đạn hạt nhân... Chiến tranh trở thành một viễn tượng khủng khiếp của tàn phá và chết chóc.

Chúng ta cần nghe vị ngôn sứ nói như thế với chúng ta hôm nay (31:1). Cần kíp biết bao hôm nay cho những ai nhớ đến danh Chúa là Thiên Chúa chúng ta (TV 20:8), những ai biết Đấng ra tay thực hiện những chiến thắng oai hùng (TV 20:7).

Lịch sử mạc khải nghĩa trang của các nước đã gục chết bằng chính sự băng hoại luân lý của họ. Aicập, Babylon, và Rôma là những thí dụ điển hình đáng nhớ cho chúng ta.

Thiên Chúa muốn chúng ta nhận thấy Ngài trong công việc của quốc gia. *Hãy trở lại với Đấng (anh em) đã phân bội* (Isaia 31:6). Vì dân phải hòa giải với Thiên Chúa trước khi có thể hòa giải với các nước khác.

Vương quốc Giuđa và Israen đã bị yếu đi bởi việc tôn thờ ngẫu tượng và tham những đến nỗi kẻ thù quét họ xuống từ phía bắc giống như chó sói vồ đàn chiên. Đầu tiên, Israen bị đè bẹp trong cát bụi dưới gót giày kinh khủng của đoàn quân Átsua (722 B.C), và rồi Giuđa sụp đổ với cơn bão của người Babylon trước cổng thành và phá vỡ tường thành của nó (586 B.C). Cả hai vương quốc chấm dứt và dân chúng bị mang đi lưu đày. Isaia sống và tuyên sấm ở Giêrusalem trong thời quân Átsua tiến chiếm miền bắc.

Isaia dùng đời mình để cố gắng mang Giuđa làm quen với Thiên Chúa và Lời Ngài. Ông muốn họ hoàn toàn tin tưởng vào sự hướng dẫn của Chúa. Phải chăng đây là mục đích xứng đáng cho mọi mục tử ngày hôm nay?

TƯƠNG LAI SÁNG LẠN – SỰ KHÔI PHỤC (Isaia 40-66)

Phần này của cuốn sách, chương 40-66, được gọi là “Sách của sự An ủi” bởi vì Isaia nói trong ngôn ngữ tươi sáng không chỉ về sự khôi phục của Giuđa mà còn về “Người Tôi tớ” của Giavê sẽ đến để làm Đấng Messiah Vua.

Sự khôi phục được bảo đảm vì họ phải trở về đất nước của họ để dọn đường cho Đấng Messiah, Người Tôi tớ của Giavê, Người sẽ cứu độ dân Ngài.

Isaia 53 cho chúng ta một bức tranh hoàn hảo của Đấng cứu độ đau khổ của chúng ta. *Chính Người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta, đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta* (c.4). *Tất cả chúng ta lạc lõng như chiên cừu.....Đức Chúa đã đổ trên đầu Người tội lỗi của tất cả chúng ta* (c.6). Ngài là người thay thế cho kẻ tội lỗi.

Bạn có thể lập lại câu 5 rằng: *Người đã bị đâm vì [tôi] phạm tội, đã bị nghiền nát vì [tôi] lỗi lầm, đã chịu sửa trị để [tôi] được bình an; và đã phải mang thương tích cho [tôi] được chữa lành?* Chính khi chấp nhận sự kiện này mà bạn trở thành con Chúa. Ngài đã bị thương tích, bầm dập, đâm thấu – không bởi tội của Ngài, mà là đền cho tội lỗi của chúng ta. Ngài mang trên thân xác Ngài tội lỗi của toàn thể giới.

Isaia 60-66 nói về việc nước trời sẽ đến – tương lai huy hoàng của Israen. Sự thiện hảo của Chúa đối với Israen được cứu chuộc được thấy trong chương 61 và 62. Ngài hứa một thời kỳ thịnh vượng trong những chương 63-65.